

Una metàfora deliciosa

El govern espanyol ha resolt la polèmica de la presència de l'àguila franquista en l'exemplar de la constitució dipositat al parlament europeu. L'ha retirat? No. S'ha limitat a passar full, en una metàfora deliciosa de la realitat d'aquest estat que hem de sofrir.

El govern espanyol ha resolt la polèmica de la presència de l'àguila franquista en l'exemplar de la constitució dipositat al parlament europeu. L'ha retirat? No. S'ha limitat a passar full, en una metàfora deliciosa de la realitat d'aquest estat que hem de sofrir. Imaginem que al parlament europeu la constitució alemanya tinguera la creu gammada, o la italiana, els feixos. No és imaginable, ja ho sé, i és aquesta, precisament aquesta, la diferència. Però imaginem, un moment, que fóra així. Si per algun motiu esotèric inimaginable hi haguera en algun lloc del parlament europeu, solemne, una creu gammada representant el parlament alemany i això es descobrís, l'estat alemany no tardaria ni un segon a demanar disculpes incondicionals, a constituir una comissió d'investigació i, sobretot, a retirar immediatament i sense dilacions el símbol en qüestió. Espanya, no: passa la pàgina. Que no es veja i prou. Però l'àguila, l'àguila de Franco, continua allí representant l'estat espanyol. Sembla que són els eurodiputats catalans que se n'han adonat. I això ja és significatiu. Als altres, tant els és, es veu. Com tant els és, als senyors i senyores que seuen al govern d'Espanya, que s'han limitat a fer la cara que fan quan volen dir que som uns pesats. Al parlament espanyol fins i tot hi ha hagut qui ha dit que la qüestió no tenia un 'interès real'. Caram. Però, al capdavant, l'explicació és ben fàcil. A Madrid hi ha poca gent que qüestione la legitimitat de l'estat franquista, amb totes les conseqüències. Perquè, al cap i a la fi, si qüestionaren la legitimitat de l'estat franquista, posarien en qüestió la legitimitat mateixa de l'estat juancarlista..., que és el seu. La Generalitat de Catalunya restaurada és l'única excepció perquè beu, continua bevent avui, de la legitimitat de la república del 14 d'abril, gràcies al retorn del president Tarradellas. Però la resta de les institucions que tenim avui, començant per la corona i les corts espanyoles, són una mera evolució de l'Espanya de Franco i punt. Per això, quan s'han d'encarar al seu passat, es pensen que n'hi ha prou de passar pàgina i que no es note. Si cal, fent una deliciosa metàfora al cor d'una Europa que s'ho mira amb estupefacció.

22 gener 2010

Una notícia de VilaWeb.com
Edició GENERAL
<http://www.vilaweb.cat>
[Enllaç permanent](#)